

20 let
spolehlivých
dodávek
vody
1993 - 2013

JVS info 8

Informační zpravodaj

www.jvs.cz

Ročník VI. / květen 2013

Dvacet let potvrdilo oprávněnost existence JVS

Uteklo to jako voda. Letos to je 20 let, co 27. 5. 1993 formálně vznikl Jihočeský vodárenský svaz jako zájmové sdružení 168 obcí. Ty se rozhodnutím svých zastupitelstev připojily k zakládací listině svazu. Dnes má už 256 členů ze čtyř krajů.

České Budějovice

Samozřejmě nejvíc jich je z Jihočeského kraje, ale členy jsou i obce z Kraje Vysočina, Středočeského a Plzeňského kraje. Počet členů se stále zvyšuje. I to je důkaz rostoucí prestiže JVS ve vodním hospodářství jižních Čech.

Od počátku je jeho poslání zajištění správy a provozu zařízení, služebních k výrobě a zásobování pitnou vodou a také k odvádění a čištění odpadních vod.

Registrace nabyla právní moci 25. června 1993 a od tohoto dne existoval svaz jako právní subjekt připravený k realizaci privatizačního projektu státního podniku JIVAK (Jihočeské vodovody a kanalizace). Stát po pádu komunistického režimu v listopadu 1989 rozhodl, že vodní hospodářství odstát formou oddělených společností. Tedy, že se tehdy jediná ji-

hočeská vodohospodářská firma JIVAK rozdělil na dvě části - majetkovou a provozní. Majetkovou, tedy vodárenskou infrastrukturu, měl získat právě Jihočeský vodárenský svaz. K tomu také došlo. Účetně byl majetek JIVAK v hodnotě 3,849 miliardy Kč převzat v závěru roku 1994. Provozní část se transformovala do akciové společnosti Vodovody a kanalizace Jižní Čechy (VaK JČ).

Z HISTORIE

Dříve než k tomu došlo, musely se obce shodnout na novém subjektu, jeho struktuře, rozsahu činnosti a řízení. O to se od konce roku 1992 začal starat přípravný výbor, v němž měla zastoupení jihočeská okresní města. Ten zpracoval zakládací dokumenty včetně stanov, organizoval setkání starostů a ovlivňoval tvorbu privatizačního projektu JIVAK. Ze dvou kon-

cepí převládala ta, v níž větší na obci žádala, aby svaz převzal veškerý majetek. Silným argumentem byla nevyrovnanost vybavení, neboť dříve se rozvoj vodovodů a kanalizací podřizoval výhradně hromadné bytové výstavbě ve větších sídlech a menší obce neměly odborné zázemí. Řada z nich také řešila časově omezené výjimky pro vypouštění nedostatečně čištěných odpadních vod. V této době 90. let tak JVS sehrál klíčovou roli při stavbě a dostavbě čistíren odpadních vod, s nimiž si sama města mnohdy nevěděla rady, a hrozilo, že se zpomalí či zastaví jejich rozvoj. Na to později navázaly i další rozvojové investice.

Stanovy garantovaly, že budou-li si to obce přát, svaz jim skupinový a individuální majetek dodatečně vydá. K tomu později také postupně došlo. Při akciové formě svazu by byl takový postup mnohem složitější. Svaz se tak nestal majetkovým vězením a i přes někdy rozdílné zájmy členských obcí si udržel svou trvalou akceschopnost i přes počáteční nedůvěru, která jeho vznik také provázela.

(Přehled největších investic uplynulých let na straně 2)

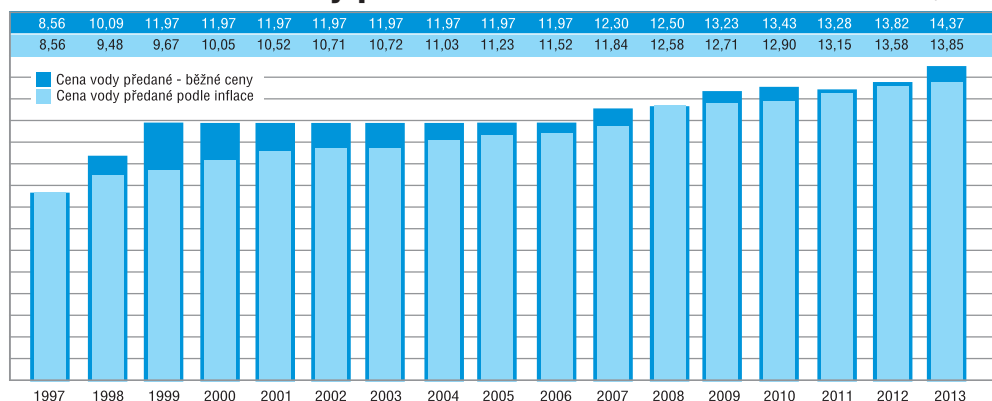

Roky 1993 - 2013 v číslech

Celkem proinvestováno 2,64 miliard Kč
Získáno 685 milionů Kč nevratných dotací
Obcím poskytnuto 67 milionů Kč příspěvků k napojení na soustavu
Obcím bezúročně půjčeno 160 milionů Kč z Fondu podpory investic
Počet zásobovaných obcí se zvýšil z 94 na 148
Počet členů JVS vzrostl ze 168 na 256

Průměrná cena vody předané 1997 - 2013

(Kč/m³)

V roce 1997 byla poprvé stanovena cena na základě oddělené kalkulace a ekonomiky

Ředitel a předseda představenstva Jihočeského vodárenského svazu Antonín Princ v rozhovoru říká:

Městům a obcím dáváme cenovou jistotu. To je velmi důležité

Jihočeský vodárenský svaz, který je největším producentem a distributorem pitné vody na jihu Čech, ji letos městům a obcím prodává za 14,37 Kč/m³. „Proti loňsku jde sice o zdražení o 55 haléřů, ale už čtrnáctý rok se stále držíme zásady neměnit cenu o víc, než je vyhlášená oficiální inflace,“ říká jeho ředitel Antonín Princ.

Vaše cenová stabilita je pozoruhodná, uvědomíte-li se, že kubík vody jste v roce 1999 prodávali za 11,97 Kč/m³. Z čeho pramení?

Především z toho, že svaz je sdružením obcí, dnes už více než 250. A našim hlavním cílem není zisk. To může znít leccomu divně, ale je to tak. Klíčovým úkolem je v úpravě Plav vyrobit kvalitní pitnou vodu a dopravit ji našim zákazníkům, což jsou právě města a obce, respektive provozovatelské firmy, které se jim starají o vodohospodářský majetek. Ale prodávat nemůžeme, to je jasné. Musíme spravovat společný majetek měst a obcí jako řádní hospodáři. Proto ani my se úpravám cen nevyhneme.

Co cenovou stabilitou sledujete?

Díky dlouhodobé stabilitě a čitelnosti vývoje našich cen, mají obce možnost dopředu kalkulovat své vodohospodářské náklady a cenový vývoj. A tak plánovat, co si mohou v rámci svých kalkulací dovést do svého vodohospodářského majetku investovat. Řekl bych, že to je výjimka a jedno z mála odvětví, kde takovou možnost dnes obce mají.

Dobře, ale někteří si raději zřídí vlastní zdroj. Zpravidla argumentují tím, aby ušetřili.

Ale už neřeknou, že mají JVS jako pojistku pro případ, že by u nich „doma“ nastal problém. Je to trochu schizofrenní - města a obce jsou vlastní-

ky JVS a přitom mu takovými kroky snižují produkci. Ale pereme se s tím zdatně. Chceme totiž udržet vysokou kvalitu vodárenství v Jihočeském kraji. Proto na naši strategii nechtáme nic měnit, i když to je někdy tak, jak říkáte. Třeba cena naší vody „předané“ je jednotná pro všechny obce, které jsou na soustavu napojené. Tedy bez ohledu na dopravní vzdálenost a náklady s tím spojené.

Lze to dlouhodobě udržet?

Pitnou vodou zásobujeme přes 140 obcí a měst se zhruba 370 tisíci obyvateli. To je víc než polovina Jihočechů. Samozřejmě, že má-li naše vodárenská soustava přes 525 kilometrů, bylo by pro transport vody

technologicky lepší, aby na jejích koncích se té vody odebralo víc. Nebyla by tak dlouhá v systému, ale je to o investicích a penězích. Dlouhodobě chceme posílit třeba severní Písecko. Snad se to už podaří.

Mimochodem, jaký je zájem obcí o připojení na vodárenskou soustavu?

Samozřejmě je hlavně tam, kde mají problémy s kvalitou své vody nebo s náklady na její úpravu. Ročně se na „římovskou“ vodu

napojují čtyři až pět obcí. Tam kde není investorem svaz, pomáháme obcím nevratnou dotací až pět tisíc korun na nově napojeného obyvatele. Z poslední doby to byl případ třeba Lomnice nad Lužnicí, Předotic, Slaníku, Mazelova, Sedlečka u Soběslavě nebo Vitína, který se dokonce na naši soustavu přepojil z Bukovské vody, aby ušetřil.

Konečný spotřebitel se ale zeptá, proč on za vodu platí mnohem víc než je vaše cena.

Naše cena je „velkoobchodní“. Zatímco domácnosti a firmy platí „maloobchodní“. V ní právě města a obce promítají své náklady na distribuci do jednotlivých domácností a firem. Nákladným pro obce je zejména provoz kanalizační sítě včetně náročného čištění odkanalizované vody. Po sečtení všech položek tak cena vody pro domácnosti naroste individuálně podle náročnosti provozu jednotlivých měst. A to my už neovlivníme.

Nejvýznamnější investice let 1993 až 2013

Po založení a převzetí majetku musel Jihočeský vodárenský svaz stanovit priority pro investice a opravy zařízení. Tehdy, na počátku 90. let, byla prioritou dostavba velkých čistíren odpadních vod v okresních a dalších větších městech. Ty nevyhovovaly požadavkům legislativy a výjimky pro vypouštění odpadních vod končily.

Po roce 1996, kdy došlo k transformaci JVS, si většina měst a obcí převzala své vodovody a kanalizace. Zároveň došlo i k převodu těchto velkých ČOV do majetku měst. Tím JVS odpadla povinnost se o tato zařízení starat. Po transformaci JVS se financování zaměřilo na zařízení Vodárenské soustavy jižní Čechy. Hlavně na zajištění provo-

zuschopnosti zařízení a rozšíření zásobovaného území.

V první dekádě existence JVS byla dokončena síť dálkových

řadů a zajištěno zásobení Tábořska ještě v režimu státního podniku Jivak. Následně zásobení Písku, Strakonice a Jindřichova

chova Hradce už bylo financováno JVS.

Ve druhé dekádě převládly investice do provozovaného zařízení, zejména do výměn technologií a opotřebovaných stavebních děl, hlavně střech a fasád. Nevyhovující lokální vodní zdroje na Blatensku, Lomnicku a Kaplicku byly nahrazeny centrálním zásobová-

ním z Vodárenské soustavy jižní Čechy. Zároveň se posilovala i celková odolnost a stabilita vodárenské soustavy pro případ neobvyklých jevů a krizových stavů.

Všechny stavby, pokud není uvedeno jinak, byly realizovány s finanční dotací MZe ČR, která dosahovala minimálně 50 procent nákladů.

ČOV Strakonice (1995 - 1997)

Stavební a technologické náklady 170 milionů Kč. Stavba zahrnovala doplnění biologického stupně čištění o aktivační nádrž, rekonstrukci biofiltru, dosazovací nádrž a doplnění provozních budov a střediska.

ČOV Jindřichův Hradec (1997 - 1998)

Stavební a technologické náklady 187 milionů Kč. Stavba zahrnovala doplnění mechanického předčištění o lapač písku, rekonstrukci aktivační a dosazovací nádrží, doplnění kalového hospodářství.

ČOV Soběslav (1995 - 1996)

Stavební a technologické náklady 93 milionů Kč. Stavba zahrnovala kompletní novou čistírnu s aktivací a dosazovacími nádržemi. Součástí stavby byl i kanalizační sběrač v povodí Černovického potoka.

ČOV Dačice (1995 - 1996)

Stavební a technologické náklady 79 milionů Kč. Stavba zahrnovala kompletní novou čistírnu s mechanickým předčištěním, monoblokem aktivací a dosazovacích nádrží, kalové hospodářství, provozní objekty a kmenovou stoku přivádějící odpadní vody do čistírny.

Kanalizační sběrač B České Budějovice (1994 - 1995)

Na stavbu města poskytl JVS příspěvek 20 milionů Kč. Šlo o kmenovou stoku v povodí Pražského předměstí a Dobrovodského potoka.

Zásobení Strakonice a Písku pitnou vodou (1995 - 1997)

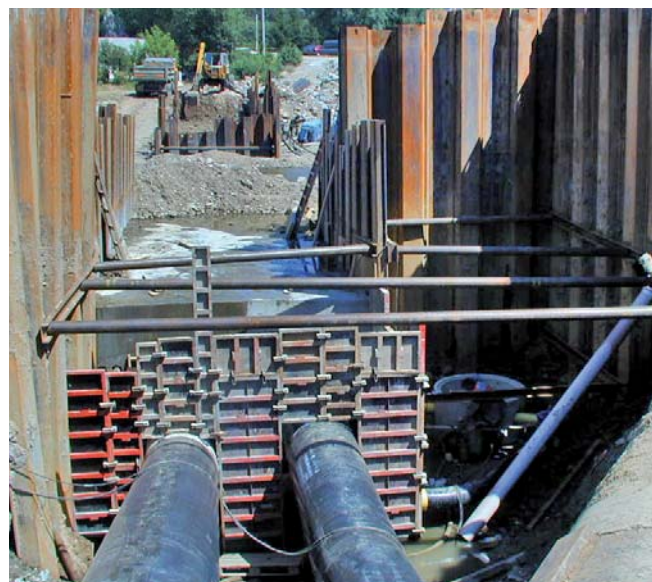
Stavební náklad 422 milionů Kč. Stavbou se dokončil páteří dálkový řad podle původního návrhu vodárenské soustavy - severozápadní větve s napojením Strakonice a Písku. Její součástí byly vodovodní řady Krašovice - Drahonice (8 km, DN 600 mm), Drahonice - Vítkov (11 km, DN 800 a 600 mm). Z rozdělovacího objektu Vítkov vede řad do Strakonice - vodojemu Kuřidlo (11 km, DN 400 mm). Další řad z Vítkova vede do Písku a napojuje vodojem Hradiště a Amerika (12 km, DN 400 mm). Celková délka je 42 km. Použito sklolaminátové potrubí Sarplast. Součástí stavby jsou vodojemy Drahonice (12 000 m³) a Amerika v Písku (5 000 m³).

Vodovod Veselí - Pleše (1996 - 1997)

Stavební náklad 28 milionů Kč. Stavba umožnila zrušit nevyhovující zdroj povrchové vody z řeky Nežárky a úpravnu vody v Jindřichově Hradci. Jindřichův Hradec a okolní lokality napojené na skupinový vodovod mají nyní k dispozici vodu ze tří zdrojů: ÚV Dolní Bukovsko, ÚV Plav (Vodárenská soustava jižní Čechy) a v případě havárie přiváděči z těchto úpravny i vodárny Hamr (Třeboňsko). Součástí stavby je přivodní řad z tvárné litiny z rozdělovací šachty ve Veselí n. L. do vodojemu Pleše (8 km, DN 400 mm).

Náhradní zásobení ÚV Plav z Vidova (1998 - 1999)

Stavební náklad 8 milionů Kč. Rozsahem nevelká stavba umožňuje využít vodu přímo z řeky Malše u jezu ve Vidově. Vodárenská soustava se tak stala nezávislou na potrubí, přivádějící surovou vodu z přehrady Římov. Lze tak eliminovat i případné závady na přehradě. Náhradní zdroj se využívá při pravidelných revizích přivodní štol z Římovu. Součástí stavby byla rekonstrukce původní čerpací stanice surové vody pro zrušenou ÚV Vidov s výkonem čerpadel 2x 500 l/s a propojovací řad (0,3 km, DN 800 mm). Na investici se dotací podílelo MZe ČR.

V roce 2003 se u Římovu odstranil kritický úsek přiváděče vody na ÚV Plav poškozený při povodních. Byl zdvojen a místo po mostě vede pod řekou Malší

Rezervní přívod Římov (2002 - 2003)

Stavební náklady 37 milionů Kč. Stavba byla vyvolána povodní 2002, která poškodila část přivodního řadu pod hrází přehrady v Římově a most přes Malší, na němž bylo uloženo potrubí řadu. Součástí stavby byl příložený řad (1 km), dvouramenná slybka pod Malší u mostu (DN 1 000 mm). Financováno EU z fondu, který ČR získala po povodni 2002.

Zásobení Blatenska pitnou vodou (2003 - 2005)

Stavební náklady 167 milionů Kč, včetně VDJ Sedlice. Realizováno po povodni 2002, během níž došlo k přerušení dodávky vody pro Blatnou. V roce 2003 se při suchu podstatně snížila vydatnost lokálního zdroje vody v Bezdědovicích. Součástí stavby byly vodovodní řady z tvárné litiny Vítkov - čerpací stanice Drhovle (7 km, DN 400 mm), Drhovle - VDJ Sedlice (11 km, DN 300 mm) a Sedlice - VDJ Dubina (11 km, DN 300 mm) a čerpací stanice Drhovle o výkonu čerpadel 2 x 40 l/s. Po dokončení byl lokální zdroj Bezdědovic odstavěn a využívá se jako záložní při dlouhodobějším přerušení dodávky z dálkového řadu. U Sedlice byl dodatečně za 25 milionů Kč postaven věžový vodojem 500 m³. Stavbu podpořila dotace MZe ČR.

Náhrada zdroje Pořešín, Zásobní řad Bukovec - Netřebice (2003 - 2005)

Stavební náklady 52 milionů Kč. Stavbu uspořádaly povodně 2002. Úpravna vody Pořešín pro Kaplicko a původně i Český Krumlov odebírala vodu z Malše nad přehradou Římov. Objekt byl každoročně zaplavován, velké poškození pak nastalo 2002. Proto byla do hlavního vodojemu v Netřebicích přivedena voda z ÚV Plav. Tím je Kaplicko a Velešínsko zásobováno výhradně z tohoto zdroje. Součástí stavby byl vodovodní řad (11 km, DN 300 mm z oceli), doplnění čerpací stanice Bukovec o čerpání směr Netřebice (2 x 40 l/s) a rekonstrukce VDJ Netřebice. Akci finančně podpořila dotace MZe ČR.

Rekonstrukce Úpravny vody Tábor (2003 - 2005)

Stavební náklady 43 milionů Kč. Stavba řeší náhradní zásobování tábořské aglomerace v případě výpadku dodávky vody z ÚV Plav. Úpravna vody Tábor byla zachována, protože se nejedná o zdroj vody přímo z řeky, ale z nádrže Jordán. Součástí stavby byla rekonstrukce stavebních objektů, technologie čičičů, doplnění technologie o ozonizaci a filtry s aktivním uhlím. ÚV Tábor má po rekonstrukci kapacitu 55 l/s, špičkový výkon 110 l/s. Akci finančně podpořila dotace MZe ČR. Čerpán byl i úvěr ČMRZB.

Rekonstrukce Úpravny vody Prachatic (2002 - 2005)

Stavební náklady 21 milionů Kč. Stavba řeší náhradní zásobování Prachatic a okolí v případě výpadku dodávky vody z ÚV Plav. Jedná se o zdroj vody z nádrže Husinec. Kapacita úpravny umožňuje dodávat vodu zpětným nátokem přes čerpací stanice Těšovice a Hlavatce i do Netolic, Vodňan a Protivína. Součástí byla rekonstrukce stavebních objektů, doplnění technologie o tlakový pískový filtr, ozonizaci a filtry s aktivním uhlím. Kapacita úpravny je 30 l/s, špičkový výkon 50 l/s. Akci finančně podpořila dotace MZe ČR. Čerpán byl i úvěr ČMRZB.

Zajištění kvality pitné vody ve Vodárenské soustavě jižní Čechy (2006 - 2008)

Stavební náklady 171 milionů Kč, včetně dodatečných prací. Stavba byla v roce 1999 součástí souboru staveb, které měly v rámci projektu ISPA komplexně řešit problémy s nedostatkem kvalitní pitné vody v lokálních zdrojích a vysokým obsahem železa u některých řadů. Některé z původně navržených staveb se realizovaly po povodních 2002 (Bukovec - Netřebice, Blatensko). V konečném návrhu byla realizována stavba, která obsahuje: 1) sanaci vnitřního povrchu řadů cementovou maltou a laminátovým rukávem, rekonstrukci objektů na řadech VDJ Zdobva - VDJ Malá Varta (11 km, DN 400 mm), Malá Varta - ČS Sudoměřice (11 km, DN 300 mm), Sudoměřice - VDJ Hodušín (20 km, DN 400 mm). Náklad 109 milionů Kč. 2) doplnění kalového hospodářství: strojní odvodňování vodárenského kalu pomocí lisování v ÚV Plav. Náklad 37 milionů Kč. 3) rekonstrukce dvou usazovacích nádrží s odsáváním kalu, rekonstrukce vápenného hospodářství jako dodatečné práce (2008). Náklad 25 milionů Kč. Finančně podpořeno EU a SFŽP ČR v rámci ISPA.

Zásobení Třeboňska pitnou vodou I. etapa - Lomnicko (2007 - 2009)

Stavební náklady 41 milionů Kč. Vodovodní řad (7 km, DN 400 mm) z tvárné litiny je první částí uvažovaného napojení Třeboňska na ÚV Plav. Místní zdroj Hamr by pak byl záložní. O urychlení I. etapy rozhodly akutní problémy s vodou v Lomnici nad Lužnicí a okolí.

Záložní zdroj VN ČS ÚV Plav (2009 - 2010)

Stavební náklady 21 milionů Kč. Stavba řeší náhradní zdroj elektrické energie v ÚV Plav při výpadku dodávky z veřejné sítě a tedy i zásobování česko-budějovické aglomerace vodou v případě „blackoutu“. Součástí stavby byly diesela agregáty o výkonu 1,6 a 1,0 MW, zásobní nádrž na naftu, napojení agregátů na rozvaděče. Vše financováno z vlastních zdrojů JVS.

Doplnění technologie ÚV Plav o III. stupeň čištění (zahájení 2013)

Předpokládané náklady přes 266 milionů Kč. Z toho 192 miliony příspěje EU a 11 miliony SFŽP ČR. Zbýlých více než 63 milionů uhradí JVS. Projekt má skončit do konce roku 2015. Strategická investice doplní I. stupeň (čištění síranem železitým) a II. stupeň (filtrace) o III. stupeň (filtrace přes aktivní uhlí - GAU). To umožní garantovat kvalitu pitné vody i při náhlém zhoršení surové říční vody v přehradě Římov. Zároveň dojde ke stabilizaci kvality vody v dálkovém potrubí, v němž se voda při transportu zdržuje stále déle.

Do investic letos míří 145 milionů korun. Nákladné rozvojové projekty se bez dotací neobejdou

Jihočeský vodárenský svaz, který je největším producentem a distributorem pitné vody na jihu Čech, hodlá v roce 2013 proinvestovat 145 milionů korun. Hlavně do rekonstrukcí a modernizací své vodohospodářské sítě a zařízení. Další 11 milionů pak vloží do oprav a necelé 3 miliony využije jako příspěvky obcím na jejich připojení k vodárenské soustavě.

České Budějovice

Na řadu akcí celkem za 52 milionů Kč se ale, podobně jako loni, dostane, jen když se na ně podaří získat peníze z evropských nebo českých fondů či veřejných rozpočtů. A to je stále složitější, proto-

že například s dotacemi na rekonstrukce vodovodních řadů nelze ve finanční situaci České republiky prakticky počítat. Na ně by si měli majitelé vytvářet vlastní zdroje. Naopak rozvojové projekty, které mají napojit obce a lokality s dlouhotrvajícími problémy s kvalitní pitnou vodou, se

bez dotací neobejdou. Jsou totiž velmi investičně náročné a při současných cenách vody tedy nenávratné. Mezi tyto akce na jihu Čech patří například I. etapa stavby zásobování severního Pávce nebo připojení obcí Osek a Radomyšl na centrální vodárenskou soustavu. Jejich zahájení proto závisí na získání dotací.

„Tato i další vodohospodářsky nejalpčivější místa v kraji máme administrativně připravena. Ale bez dotací je nejsme schopni zahájit. A jen z vlastních peněz je nelze financovat, abychom nespádli do finanční pasti nebo nemuseli zvýšit cenu vody předá-

né, což v současné době odmítáme,“ říká Antonín Princ, ředitel JVS. Jeho představenstvo tento podnikatelský plán už schválilo.

Na letošní rok naplánované investice tedy zahrnují větší množství drobných staveb. Jde třeba o komplexní obnovu vodojemů a čerpacích stanic Vodárenské soustavy jižní Čechy, například rekonstrukci vodojemů v Táboře, Strunkovicích, Doudlebech, dokončení čerpací stanice ve Zlivi nebo stavbu nové v Úsilném. Obnovy se dočkají i potrubní mosty nad Nežárkou a Lužnicí nebo některá zařízení na Úpravně vody Plav. Další

finance jdou do zajištění kvality pitné vody při její přepravě v dálkovém potrubí soustavy, měřící přes 525 kilometrů. Tu svaz vlastní a od dubna 2011 i provozuje.

Novinkou je pořízení většího počtu projektové a technické dokumentace pro přípravu staveb v příštích letech. Důvodem je loňská novela zákona o zadávání veřejných zakázek, díky níž se JVS změnil ze sektorového na veřejného zadavatele, pro něhož platí přísnější režim. Ten pak komplikuje přípravu a realizaci investic. „Proto chceme mít potřebnou dokumentaci zpracovanou v předstihu, aby-

chom se později nedostali do problémů s přípravou, zahajováním a termíny nových akcí,“ říká Antonín Princ.

V roce 2012 JVS předpokládá proinvestovat 118,5 milionů korun. Díky omezenému a složitějšímu přístupu k dotacím se ale nepodařilo realizovat žádnou „podmíněnou“ stavbu, s nímiž plán počítal v objemu 41 milionů Kč. I díky úsporám se tak loni proinvestovalo jen asi 55 milionů Kč. Neproinvestované peníze se přesunuly do letošních investic a zčásti do rezerv na financování vlastního podílu dotovaných akcí.

Rataje se napojily na vodárenskou soustavu před lety. Nyní vodu rozvedou po celé obci

Na 12 milionů korun bez DPH vyjde obec Rataje, ležící nedaleko Bechyně, dostavba vodovodu, který „řimovskou“ vodu přivede do domácností dalších 110 trvale bydlících obyvatel.

Rataje (Táborsko)

Stavba se 74 vodovodními přípojkami má už platné územní rozhodnutí. Nyní probíhá stavební řízení a výběrové řízení na dodavatele.

Obec tak plně využije napojení na Vodárenskou soustavu jižní Čechy z roku 2009. Tehdy se ale

Roman Šafránek

pro 19 domů s 32 trvale bydlícími obyvateli v lokalitě s dlouho-

díky akci „Zásobovací vodovodní řád pro obec Rataje I. etapa“ podařilo vyřešit jen nejpálčivější problém - zásobování vodou

dobým velkým nedostatkem pitné vody. Tento projekt vyšel na 3,2 milionů korun včetně DPH.

„Po dokončení této další etapy nahradíme části starého vodovodu, který budovalo ještě bývalé JZD a vodu z něj odebíralo asi 14 domácností. Definitivně bychom se tak zbavily letitých problémů s kvalitou pitné vody,“ říká starosta Roman Šafránek. Celkem

pak bude z vodárenské soustavy kvalitní pitnou vodu odebírat 142 trvale bydlících obyvatel a osm rekreačních objektů.

„Ryze ekonomicky vzato, v malé obci jako jsme my, jde o nenávratnou investici. Proto se bez podpory státu neobejdeme a usilujeme o grant z ministerstva zemědělství. Ten by měl pokrýt hlavní výdaje. Jeho získáním je také podmíněna realizace celé zakázky,“ říká starosta.

Dalších 710 tisíc korun poskytne Jihočeský vodárenský svaz ze svého programu, podporujícího napojování obcí na vodárenskou soustavu. Jeho představenstvo tento nevratný příspěvek, jehož výše vždy vychází z počtu obyvatel dané obce, už schválilo.

„Velice si toho vážíme, protože takovou investici pouze z peněz obecního úřadu nelze financovat,“ poznamenává Roman Šafránek. Na zbytek financování chce obec získat bezúročnou desetiletou půjčku rovněž od JVS a jeho Fondu podpory investic.

Část Ratají se na jihočeskou vodárenskou soustavu napojila už v roce 2009

V Roseči dobudují kanalizaci. Bude ji mít celá vesnice

Roseč (Jindřichohradecko)

Obec Roseč má přes 200 obyvatel a od roku 2007, kdy dokončila odkanalizování své jedné poloviny, řeší, jak dokončit i zbylou část a kanalizaci svést do kořenové čistírny odpadních vod.

„Vlastně od té doby žádáme o dotaci na odkanalizování druhé části obce a na druhou kořenovou čistírku s rozpočtem 18 milionů korun. V loňském roce jsme opět podali žádost na Státní fond životního prostředí a v jeho závěru obdrželi akceptační dopis,“ říká starosta František Volf.

Roseč nyní připravuje výběrové řízení a předpokládá, že samotná stavba by mohla po jeho uzavření začít ve druhém pololetí. Do-

končit by se měla do 30. června 2014. Tím by se odkanalizovala celá obec, která leží na okraji Chráněné krajinné oblasti Třeboňsko, a z níž odpadní vody vtékají do rybníku Holná a dál do řeky Nežárky.

Obec, která se členem Jihočeského vodárenského svazu stala v červnu 2008, přitom využije i bezúročnou půjčku z Fondu podpory investic JVS. Pomůže jí překlenout počáteční období financování této stavby a nebudou proto muset sáhnout po komerčním bankovním úvěru. Z Fondu podpory investic svým členským obcím Jihočeský vodárenský svaz dosud dohromady bezúročně půjčil 160 milionů korun. I díky tomu se na venkově podařilo výrazně vylepšit vodohospodářskou infrastrukturu.

Velešín prodlužuje vodovod i do okolních osad

Velešín (Českokrumlovsko)

Čtyřtisícové město Velešín nyní řeší, jak do svých místních částí, bývalých osad, Skřidla, Chodeč, Bor a Holkov, zavést vodovod a napojit je na kanalizaci, ústící většinou do čistíren odpadních vod. Což není jednoduché, protože osady leží zpravidla dva kilometry od města a v každé z nich žije jen několik desítek obyvatel.

„Zajistit zde všechny potřebné služby je poměrně obtížné. V našem případě o to víc, že žijeme v ochranném pásmu vodního díla Řimov, což s sebou nese dost omezení,“ říká velešínský starosta Josef Klíma. Přestože jde o finančně náročnou investici, radnice postupně své

záměry plní. Loni, i díky nevratnému příspěvku JVS na financování staveb k napojení vodovodů obcí na Vodárenskou soustavu jižní Čechy zavedla vodovod do Skřidel. Tehdy příspěvek činil 400 tisíc korun.

Letos městský úřad zase řeší splaškovou kanalizaci a čistírku odpadních vod v Holkově. Ta by měla stát 11 milionů korun. K jejímu profinancování poslouží také bezúročná půjčka 3,257 milionů korun z Fondu podpory investic JVS. Další zdroje budou z městského rozpočtu a dotací.

„Pro nás jsou v tomto případě tři miliony korun od JVS sice malou, ale významnou pobídkou pro zkvalitnění života lidí na venkově,“ oceňuje podporu Josef Klíma.

Cena vody předané vzrostla opět jen o inflaci

Pitná voda, kterou od Jihočeského vodárenského svazu nakupují města a obce prostřednictvím svých provozovatelských společností, stojí letos 14,37 Kč/m³. Proti roku 2012, kdy cena činila 13,82 Kč/m³, se tak zvýšila o 55 haléřů a promítlá se v ní pouze čtyřprocentní inflace. Tak svaz postupuje už čtrnáctým rokem.

České Budějovice

„Naším odběratelům dlouhodobě garantujeme cenovou stabilitu, což pak pomáhá celému jihočeskému vodárenství. A na této strategii nehodláme nic měnit, i když i my

máme své náklady, jejichž ceny jako v případě energií nebo chemikálií trvale rostou. Úspory, ale hledáme uvnitř naší firmy a jejího provozu,“ říká Antonín Princ, ředitel JVS, v němž pracuje cel-

kem 64 zaměstnanců. Cena této vody „předané“ je jednodušší pro všechny obce, které jsou na soustavu napojené. Tedy bez ohledu na dopravní vzdálenost a náklady s tím spojené. „Obcím to umožňu-

je dopředu kalkulovat cenový vývoj a plánovat, co si mohou v rámci svých kalkulací dovolit a kolik zpátky do svého vodohospodářského majetku investovat,“ vysvětluje Antonín Princ.

ANKETA

Starostové čekají, že se zvýší počet odběratelů a tím i stabilizují odběry vody

Kulaté „dvacetiny“ Jihočeského vodárenského svazu jsou i příležitostí nejen k bilancování, ale i pohledu do budoucna. Proto jsme se některých představitelů členských obcí a měst zeptali:

1. V čem vidíte největší přínos Jihočeského vodárenského svazu?
2. Na co by se měl v dalších letech podle vás zaměřit?
3. Co tedy od svazu očekáváte?

Juraj Thoma, primátor, České Budějovice

1. Mezi největší přínosy JVS řadím dlouhodobou stabilitu, vysokou kvalitu dodávané vody a její zajištění i v krizových situacích, racionální investiční a cenovou politiku nebo soustředěnost pouze na neoddlitelný majetek. Přestože pro město České Budějovice, které leží nedaleko hlavního zdroje v Plavu a jsou největším odběratelem JVS, není výhodný princip cenové solidarity, z pohledu stability JVS jako celku je tento princip potřebný.

2. a 3. Základem je podle mého přesvědčení stabilita ceny vody předané, což je podmíněno zejména racionálním přístupem k investicím. JVS by měl realizovat jen nutné obnovující investice a prokazatelné návratné rozvojové záměry.

Oldřich Petrášek, starosta Netolice

1. Že se podařilo udržet vodohospodářský majetek soustavy v majetku a pod vlivem obcí. A že se podařilo provozovat soustavu vlastními silami.

2. Na stabilizaci odběrů vody a ceny vody. Popřípadě získávání dalších odběratelů.

3. Dlouhodobě stabilní cenu vody.

Jindřich Bláha, starosta Soběslav

1. Za největší přínos pokládám, že JVS zůstal v majetku měst a obcí a pitná voda, která je strategickou surovinou, je tak pod kontrolou těch, kteří za její dávky zodpovídají.

2. Jihočeský vodárenský svaz by se měl v dalších letech zaměřit především na investice do vodárenské soustavy, které povedou ke zkvalitnění dodávek pitné vody. A samozřejmě by měl také řešit možnosti dalšího rozšíření své činnosti.

3. Že zůstane nadále ve vlastnictví obcí a měst Jihočeského kraje a bude nadále kvalitně zajišťovat správu, údržbu a obnovu vodohospodářského majetku a dodávat vodu za stabilní ceny.

Tomáš Korejs, starosta Čížová

1. JVS je strategickým podnikem, zajišťujícím základní potřeby obyvatel kraje při úpravě vody a její distribuci do jednotlivých obcí a měst. To je hlavní poslání a přínos svazu. Další vidím i v tom, že JVS se rozhodl před třemi lety vodárenskou soustavu nepronajímat, ale provozovat si ji sám.

2. Hlavní důraz by se měl klást na pečlivě ekonomicky a technicky vyhodnocené investice s cílem rozšířit distribuční síť do lokalit, kde města, obce a průmyslové zóny nemají dosud zajištěno zásobování vodou ze zdroje JVS. Za další priority pokládám údržbu a rekonstrukci Úpravny vody Plav a celé distribuční sítě, aby tento majetek „nezestáril“. Cílem by pak mělo být zvýšení počtu odběratelů a tím eliminovat trend snižování odběrů vody z centrálního zdroje. Důsledkem uvážených investic a snížení provozních nákladů, plynoucích z pečlivé realizace údržby a oprav, by mělo být zachování, případně jen velmi mírné zdražování surové vody.

3. Očekávám i dál jistotu pravidelné dodávky kvalitní vody a to i v krizových situacích, jako jsou povodňové stavy, velké havárie na distribuční síti a extrémní sucha. To je podle mého názoru možné pouze tehdy, pokud bude JVS nadále dlouhodobě ekonomicky, personálně a technologicky stabilní firmou, což Jihočeskému vodárenskému svazu k jeho výročí založení upřímně přeji.

Dalibor Carda, starosta Český Krumlov

1. Podle mého je Jihočeský vodárenský svaz ideální službou pro všechny obce. Možnost být členem a plně čerpat výhody členství je ideální možností obcí. Svaz garantuje dodávky kvalitní vody a možnost dalšího rozvoje vodárenské soustavy víc než soukromé vlastnictví.

2. Na zkvalitňování celé soustavy a její modernizaci. Postupně snad i racionální cenu vody v celém obvodu působení.

3. Rozvoj a kvalitu služeb. Spolupráci s obcemi a snad do budoucna spolupráci na převzetí celého systému správy vodovodní sítě i na území obcí.

Viktor Blažčák, starosta Vodňany

1. Největší přínos? To, že JVS zajišťuje pro obce pitnou vodu, tu pro život strategickou surovinou.

2. Využít tlak jak na ministerstvo zemědělství, tak na ministerstvo životního prostředí, aby vytvářela dotační programy a poskytovala zdroje na další modernizaci a rozšiřování vodárenské soustavy.

3. Že se mu podaří jako hlavnímu odběrateli udržet na přijatelné výši cenu nakupované surové vody, aby se nezvyšovala cena vody předané a tím cena vodného pro obyvatele!

Rok 2012 přinesl řadu zajímavých událostí. Podívejme se na fotoreportáže

Červen

Valná hromada přijala za členy další čtyři obce: Pištín, Mojně, Zběšičky a Drhovle

Novými členy Jihočeského vodárenského svazu se 5. června na valné hromadě staly obce Pištín, Mojně, Zběšičky a Drhovle. Počet členů svazu se tak za posledních šest let zvýšil o 19 na současných 256.

„Vypovídá to o tom, že ne všichni obce v kraji mají vyřešené zásobování kvalitní pitnou vodou, protože hlavním motivem vstupu bývá zamýšlené připojení na centrální Vodárenskou soustavu jižní Čechy. Jsou-li k připojení podmínky, pomáháme obcím nevrátným finančním příspěvkem,“ uvedl Antonín Princ, ředitel JVS.

Z vodárenské soustavy se v roce 2011 odebralo 16,54 milionů m³ pitné vody. To bylo meziročně o 46 tisíc m³ víc. Projevily se na tom jak vyšší dodávky do Českých Budějovic po dobu odstávky úpravní vody Hrdějovice, tak Strakonice a Českého Krumlova. Prognózy na rok 2012 ale už ukázaly na další pokles na zhruba 15,9 milionů m³. Vliv na to mělo i zrušení závodu mlékárny Madeta v Prachaticích. Průběžné snižování odběrů ze soustavy však trvá už několik let.

Úvodní slovo patřilo Antonínu Princovi

Představitelé členských obcí

Antonín Princ na valné hromadě připomněl, že rok 2011 se stal milníkem v historii JVS, neboť firma jeho počátkem, od dubna, převzala provozování vodárenské soustavy, kterou dosud pronajímala. Od té chvíle má JVS

plnou odpovědnost za zásobování podstatné části Jihočeského kraje pitnou vodou. O dobrém stavu Vodárenské soustavy jižní Čechy svědčily i nízké ztráty v potrubí, které v roce 2011 dosáhly 1,03 procenta.

Září

U řeky Malše se vyměňovala obří šoupata. Práce trvala dvacet hodin

Z řady investičních akcí JVS v roce 2012 stojí bezesporu za zmínku výměna šoupat DN 1000 milimetrů v šachtách shybky pod řekou Malší u Vidova. Tu zde překonává vodárenský řád, vedoucí z Úpravní vody Plav do vodojemu Včelná. Měnily se čtyři kusy šoupat v obou

šachtách shybky. O náročnosti prací svědčí i to, že výměna šoupat v jedné šachtě trvala dvacet hodin. Vedle technického řešení se proto mimořádný důraz kladl na bezpečnost prací.

„Výměna šoupat byla potřeba, protože ta původní už netěsnila a při odstávkách na plavské

úpravně bylo potřeba vypouštět celý řád z Plava až do vodojemu Včelná,“ vysvětluje provozní náměstek František Rytíř. Díky pečlivé přípravě nedošlo k přerušování dodávek vody.

Podobná akce se v roce 2013 uskutečnila na shybce na Vltavě u Plané u Českých Budějovic.

Vyndat ze šachty obří šoupě chtělo čas i fortel

Říjen

Kraj řešil, co by se dělo při dlouhodobém výpadku úpravní

Věc to je stěžejní představitelná, přesto, jak to u cvičení bývá, se jí lidé odpovědní za krizové řízení v Jihočeském kraji zabývali. Motivem cvičení Voda 2012 se tak 25. října stal rozsáhlý a dlouhodobý výpadek pitné vody po havárii na Úpravně vody Plav. Řešení neobvyklé situace nacvičovali nejen orgány krizového řízení kraje a vybraných obcí s rozšířenou působností, ale i zaměstnanci společností JVS, ČEVAK, zástupci profesionálních i dobrovolných hasičů a policie.

Podle scénáře dlouhodobé odstavení úpravní způsobil výpadek elektřiny a neidentifikovatelné poruchy záložního zdroje. „Od roku 2002, kdy odolnost vodárenské soustavy prověřily povodně, k žádné takové situaci našťastí nedošlo. Přesto každoročně investujeme do zvýšení odolnosti celé vodárenské soustavy. Úpravnou vody Plav počinaje a spolupracujícími zdroji v konkrétních městech konče. Máme zde náhradní zdroje vody a od června 2010 také náhradní zdroj výroby elektřiny. Záložní zdroj je zcela klíčový, abychom i v kritické chvíli udrželi dodávky

Nové krizové centrum prošlo prvním testem

vody v soustavě, která měří přes 525 km a její najetí po výpadku by trvalo až týdny,“ komentoval scénář ředitel JVS Antonín Princ. Nouzové zásobování podle směrnice ministerstva zemědělství znamená první dva dny krizové situace dodávku 5 litrů vody na osobu a den. Další dny jde o zvýšení na 10 až 15 litrů. Při cvičení zástupci JVS a ČEVAK

společně hledali technická řešení, jak pitnou vodu do postižených lokalit dopravit jiným způsobem.

Cvičení zároveň umožnilo vyzkoušet nové Centrum krizového řízení, které bylo na krajském úřadu otevřeno počátkem října 2012 a má usnadnit rychlý přenos informací a koordinaci záchranných prací.

Listopad

Na úpravně Plav profesionální hasiči cvičili zásah proti úniku chloru

Likvidaci úniku nebezpečného chloru v Úpravně vody Plav si 7. listopadu při taktickém cvičení vyzkoušeli hasiči z profesionálních jednotek HZS České Budějovice a HZS SŽDC České Budějovice spolu se zaměstnanci JVS.

„Cvičení jsme brali jako součást naší práce. Chápeme, že i hasiči a další záchranné složky musí svou odbornou přípravu stále zdokonalovat. Nás těší, že za třicet let existence Úpravní vody Plav k žádné podobné události nedošlo,“ uvedl František Rytíř, provozní náměstek ředitele JVS a vedoucí úpravní.

Dvouhodinová akce začala hlášením dispečerů o vzniku technické závady v objektu chlorového hospodářství. Tu na velině automaticky nahlásila čidla. Ukázalo se, že šlo o poškozený svár kovového sudu s 500 kg zkapalněného chloru. Hasiči vybudovali dekontaminační a tlakový prostor a zasahovali v přetlakových chemických oblecích.

„Úpravná vody Plav je pro kraj klíčovým zařízením, a proto jsme ochotni JVS podílet se na cvičení uvítali. I když je výcvik profesionálních hasičů každodenní rutinou, takové cvičení je pro nás velmi cenné, protože lépe poznáme místní podmínky,“ řekl Lubomír Bureš, ředitel HZS Jihočeského kraje.

Profesionálním hasičům pomáhali i zaměstnanci JVS (dole)